

Rim uspostavlja viđenje – broj jedan

Privatno tumačenje

Jeff Pippenger

2024-06-28

I u ona vremena mnogi će ustati protiv kralja juga; i nasilnici iz tvoga naroda uzvisit će se da potvrde viđenje, ali će pasti. Daniel 11:14.

Riječ „doktrina” u kontekstu kršćanstva predstavlja utvrđene istine Biblije. Razne organizacije koje se nazivaju kršćanskima posjeduju različite skupove onoga što definiraju kao biblijske doktrine, ali postoji samo jedna Istina. Razlikovanje između „apsolutne istine” i „pluralizma” tema je koja u ovom trenutku ne ulazi u naše razmatranje.

Tada mu Pilat reče: Dakle, ti si kralj? Isus odgovori: Ti kažeš da sam ja kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svaki koji je od istine sluša moj glas. Pilat mu reče: Što je istina? I pošto to reče, iziđe opet k Židovima te im reče: Ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje. Ivan 18,37.38.

Istina je Božja Riječ; ona je Njegov glas i ona je sam Krist.

Trebali bismo sami za sebe znati što sačinjava kršćanstvo, što je istina, što je vjera koju smo primili, koja su biblijska pravila — pravila dana nam od najvišeg autoriteta. Mnogi vjeruju bez razloga na kojem bi temeljili svoju vjeru, bez dostatnog dokaza o istinitosti same stvari. Ako se iznese neka zamisao koja je u skladu s njihovim vlastitim unaprijed stvorenim mišljenjima, spremni su je odmah prihvatiti. Oni ne razmišljaju od uzroka do posljedice; njihova vjera nema pravi temelj, i u vrijeme kušnje ustanovit će da su gradili na pijesku.

„Onaj tko počiva zadovoljan svojim sadašnjim nesavršenim poznavanjem Svetoga pisma, misleći da mu je to dovoljno za spasenje, počiva u kobnoj prijevari. Mnogi nisu temeljito opremljeni biblijskim dokazima kako bi mogli razabrati zabludu i osuditi svu predaju i praznovjerje koje je podmetnuto kao istina. Sotona je unio vlastite zamisli u bogoštovlje Boga, kako bi iskvario jednostavnost Kristova evanđelja. Velik broj onih koji tvrde da vjeruju sadašnju istinu ne zna što sačinjava vjeru koja je jednom predana svetima — Krist u vama, nada slave. Misle da brane stare međaše, ali su mlaki i ravnodušni. Ne znaju što znači utkati u svoje iskustvo i posjedovati stvarnu snagu ljubavi i vjere. Nisu marljivi proučavatelji Biblije, nego su lijeni i nepažljivi. Kad se pojave razlike u mišljenju o odlomcima Svetoga pisma, oni koji nisu proučavali s ciljem i nisu odlučni u pogledu onoga što vjeruju otpadaju od istine. Na sve bismo trebali staviti dojam nužnosti da marljivo istražuju božansku istinu, kako bi znali da doista znaju što je istina. Neki polažu pravo na veliko znanje i osjećaju se zadovoljni svojim stanjem, premda nemaju više revnosti za djelo, ni više gorljive ljubavi prema Bogu i prema dušama za koje je Krist umro, nego da Boga nikada nisu ni upoznali. Ne čitaju Bibliju [kako bi] prisvojili srž i obilje njezine hrane vlastitim dušama. Ne osjećaju da je to glas Božji koji im govori. Ali ako želimo razumjeti put spasenja, ako želimo vidjeti zrake Sunca pravednosti, moramo proučavati Sveto pismo s ciljem, jer obećanja i proročanstva Biblije izlijevaju jasne

zrake slave na božanski plan otkupljenja, a te veličanstvene istine nisu jasno shvaćene.” The 1888 Materials, 403.

Od nas se zahtijeva da znamo koje su to doktrine te kako te istine izložiti, utvrditi i braniti.

„Sada nam se ne čini mogućim da bi itko morao stajati sam; ali ako je Bog ikada govorio po meni, doći će vrijeme kada ćemo biti izvedeni pred vijeća i pred tisuće poradi njegova imena, i svaki će morati dati razlog svoje vjere. Tada će uslijediti najoštrija kritika svakoga stajališta koje je zauzeto za istinu. Stoga trebamo proučavati Božju riječ, da bismo znali zašto vjerujemo u nauke koje zastupamo. Moramo kritički istraživati živa Jehovina proroštva.” Review and Herald, 18. prosinca 1888.

Da bi bili izvedeni pred „tisuće“, očito je da će neki od branitelja istine u posljednjim danima biti prisiljeni braniti istinu putem medija kao što su televizija ili internetski prijenosi. Kako bi inače tisuće mogle pratiti svjedočanstvo koje daje sto četrdeset i četiri tisuće? Učenja koja zastupamo određuju temelj naše vjere.

„Članovi crkve bit će pojedinačno iskušani i provjereni. Bit će stavljeni u okolnosti u kojima će biti prisiljeni svjedočiti za istinu. Mnogi će biti pozvani da govore pred vijećima i na sudovima, možda odvojeno i sami. Iskustvo koje bi im pomoglo u toj nuždi propustili su steći, a njihove su duše opterećene grižnjom savjesti zbog propuštenih prilika i zanemarenih prednosti.” Svjedočanstva, svezak 5, 463.

Božja Riječ nikada ne zatajuje, i stoga, ako želimo biti ubrojeni među sto četrdeset i četiri tisuće, moramo znati u što vjerujemo na temelju onoga što je zapisano u Božjoj Riječi. Prije nego što dođe vrijeme kušnje, kada će Božji narod biti prisiljen objasniti nauke u koje vjeruje, Bog dopušta da budu unesene zablude kako bi prisilio svoj narod da pomno proučava Njegovu Riječ.

„Činjenica da među Božjim narodom nema sporova ni uznemirenosti ne smije se smatrati konačnim dokazom da se oni čvrsto drže zdravoga nauka. Ima razloga za strah da oni možda ne razlikuju jasno istinu od zablude. Kada se istraživanjem Svetoga pisma ne otvaraju nova pitanja, kada ne nastaje razlika u mišljenju koja će ljude potaknuti da sami istražuju Bibliju kako bi bili sigurni da imaju istinu, bit će mnogih sada, kao i u davna vremena, koji će se držati predaje i klanjati se ne znajući čemu.“

Pokazano mi je da mnogi koji tvrde da poznaju sadašnju istinu ne znaju što vjeruju. Ne razumiju dokaze svoje vjere. Nemaju ispravno shvaćanje djela za sadašnje vrijeme. Kada dođe vrijeme kušnje, bit će ljudi koji sada propovijedaju drugima, a koji će, ispitujući stajališta kojih se drže, ustanoviti da za mnogo toga ne mogu dati nikakav zadovoljavajući razlog. Dok nisu bili tako iskušani, nisu poznavali svoje veliko neznanje. A u crkvi ima mnogo onih koji uzimaju zdravo za gotovo da razumiju ono što vjeruju; ali, dok ne nastane prijemor, ne poznaju vlastitu slabost. Kada budu odvojeni od onih iste vjere i prisiljeni stajati pojedinačno i sami kako bi objasnili svoje vjerovanje, iznenadit će se kad vide koliko su zbrkane njihove predodžbe o onome što su prihvatili kao istinu. Sigurno je da je među nama došlo do otpada od živoga Boga i okretanja ljudima, stavljajući ljudsko na mjesto božanske mudrosti.

„Bog će probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njih će ući hereze koje će ih prosijati, odvajajući kukolj od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju Njegovoj riječi da se probude iz sna. Došla je dragocjena svjetlost, primjerena ovom vremenu. To je biblijska istina koja pokazuje pogibli što su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala navesti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najstrože ispitivanje stajališta kojih se držimo. Bog želi da se svi vidovi i sva stajališta istine temeljito i ustrajno istražuju, uz molitvu i post. Vjernici ne smiju počivati na pretpostavkama i nejasno određenim predodžbama o tome što sačinjava istinu. Njihova vjera mora biti čvrsto utemeljena na Božjoj riječi, kako bi, kada dođe vrijeme kušnje i budu izvedeni pred vijeća da odgovaraju za svoju vjeru, mogli dati razlog nade koja je u njima, s krotišću i strahom.“

„Potresajte, potresajte, potresajte. Predmeti koje iznosimo svijetu moraju nam biti živa stvarnost. Važno je da se, braneći nauke koje smatramo temeljnim člancima vjere, nikada ne dopustimo služiti argumentima koji nisu posve valjani. Takvi mogu poslužiti da ušutkaju protivnika, ali ne odaju počast istini. Mi trebamo iznositi valjane argumente koji ne će samo ušutkati naše protivnike, nego će podnijeti i najstrože i najprodornije ispitivanje. Kod onih koji su se obrazovali kao polemizatori postoji velika opasnost da riječju Božjom neće rukovati nepristrano. U susretu s protivnikom naš bi ozbiljan napor trebao biti da predmete izložimo na takav način da u njegovu umu probudimo osviještenje, umjesto da samo nastojimo uliti pouzdanje vjerniku.“

„Kakav god bio čovjekov intelektualni napredak, neka ni za trenutak ne pomisli da nema potrebe za temeljitim i neprekidnim istraživanjem Pisma radi veće svjetlosti. Kao narod pozvani smo, svaki pojedinačno, biti proučavatelji proročanstva. Moramo bdjeti s revnošću kako bismo mogli razabrati svaku zraku svjetlosti koju nam Bog bude predočio. Trebamo uhvatiti prve odsjaje istine; a molitvenim proučavanjem može se zadobiti jasnija svjetlost, koja se može iznijeti pred druge.“ Testimonies, svezak 5, 708.

„Studenti proročanstva“ koji će naposljetku sačinjavati sto četrdeset i četiri tisuće bit će „pojedinačno iskušani i dokazani“ prije svojega suočenja sa zemaljskim silama koje će dovesti do uskoro nadolazeće krize nedjeljnoga zakona i progonstva. Vjerne će najprije Bog „probuditi“. Usnule će djevice biti „probudene“ iz drijemeža u koji su pale tijekom vremena odgađanja. Ako se ne probude porukom koju je Bog iznio kroz članke koji su objavljivani od srpnja 2023., tada će Bog dopustiti da „kriva učenja“ „uđu među njih“, što će dovršiti razdvajanje pšenice i kukolja kroz proces prosijavanja. Mi se sada nalazimo u tom procesu prosijavanja.

Postoje tri mogućnosti koje stoje na raspolaganju onima koji su pratili raspravu o ispravnoj identifikaciji suvremenoga Rima. Jedna je mogućnost da su Sjedinjene Američke Države suvremeni Rim, druga je da je papinska vlast suvremeni Rim, a treća mogućnost jest da su oba prethodna stajališta netočna te da neku drugu silu predstavljaju razbojnici Danielova naroda koji se uzvisuju, padaju i utvrđuju viđenje u četrnaestom retku jedanaestoga poglavlja Daniela.

Tvrdim da je neslaganje oko toga je li moderni Rim papinska sila ili Sjedinjene Države dopušteno da bude uvedeno u ovaj pokret sa svrhom da prisili Njegov narod na proučavanje Njegove proročke Riječi. Bog je izazvao ovu kontroverzu kao očitovanje svoje milosti. Tvrdim da se to

neslaganje više odnosi na pripremanje Njegova naroda za nadolazeću krizu nego jednostavno na utvrđivanje tko je u pravu, a tko u krivu u vezi s modernim Rimom. To je neslaganje Bog dopustio i odredio kako bi pokazao, svakome tko želi vidjeti, da je njihovo vlastito osobno razumijevanje Njegove proročke Riječi nepotpuno ili pogrešno. Stoga je ta kontroverza dokaz Božje milosti.

Polemika ne uključuje samo utvrđivanje tko je sila predstavljena razbojnicima tvoga naroda, nego i pitanje primjenjuje li se ispravno metodologija red na red, za koju obje strane u toj polemici tvrde da je podupiru. Proročka pravila povezana s metodologijom red na red uključuju posebna proročka načela koja će biti dio procesa prosijavanja pšenice i kukolja. Tri elementa metodologije red na red za koje tvrdim da se pogrešno razumiju u ovoj sadašnjoj polemici jesu Krist kao Istina, Krist kao Alfa i Omega te trostruka primjena proroštva.

Naposljetku će se pokazati da oni koji se drže pogrešnog razumijevanja četrnaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela temelje svoje doktrinarno stajalište na privatnom tumačenju.

I imamo čvršću proročku riječ; i dobro činite što na nju pazite kao na svjetiljku koja svijetli na tamnu mjestu, dok dan ne osvane i zvijezda Danica ne uziđe u vašim srcima; znajući ponajprije ovo, da nijedno proroštvo Pisma nije stvar samovoljnoga tumačenja. Jer proroštvo nikada nije došlo voljom čovječjom, nego su sveti Božji ljudi govorili nošeni Duhom Svetim. 2 Petrova 1:19–21.

U raspravi o četrnaestom retku primjer onoga što razumijem kao „privatno tumačenje” nalazi se u Velikoj borbi.

„Kako je subota postala osobito žarište prijepora u čitavom kršćanstvu te su se vjerske i svjetovne vlasti udružile da nametnu svetkovanje nedjelje, ustrajno odbijanje male manjine da popusti općepopularnom zahtjevu učinit će ih predmetom sveopćega prokletstva. Tvrdit će se da nekolicinu koja stoji nasuprot crkvenoj ustanovi i državnom zakonu ne treba trpjeti; da je bolje da oni trpe negoli da čitavi narodi budu bačeni u pometnju i bezakonje. Isti je argument prije mnogo stoljeća bio iznesen protiv Krista od strane ‘narodnih poglavara’. ‘Probitačno je za nas’, reče lukavi Kajfa, ‘da jedan čovjek umre za narod, a da sav narod ne propadne.’ Ivan 11,50. Taj će se argument činiti konačnim; i naposljetku će biti izdan dekret protiv onih koji svetkuju subotu četvrte zapovijedi, proglašavajući ih dostojnima najstrože kazne i dajući narodu slobodu da ih, nakon određenog vremena, usmrti. Rimski katolicizam u Starome svijetu i otpali protestantizam u Novome poći će sličnim putem prema onima koji poštuju sve božanske propise.” Velika borba, 615.

„Kršćanstvo” predstavlja svjetsku zajednicu kršćana ili zajedničko tijelo zemalja i kultura s kršćanskom većinom. Taj se izraz često rabi za označavanje onih dijelova svijeta u kojima je kršćanstvo prevladavajuća religija i u kojima je znatno utjecalo na kulturu, zakone i društvene norme. Kršćanstvo obuhvaća globalni opseg kršćanske vjere s obzirom na njezine sljedbenike, kulturni utjecaj i povijesnu važnost. Ne uklanjajući ponavljanja koja postoje na CD-ROM-u Ellen White, riječ „Kršćanstvo” pojavljuje se sto sedamdeset i šest puta. U zemljopisnom smislu, sestra White ističe da kršćanstvo općenito predstavlja Europu i Amerike. U kontekstu sestre White, Europa se označuje kao Stari svijet, a Amerike kao Novi svijet.

„Ali zvijer s janječim rogovima bila je viđena kako ‘izlazi iz zemlje’. Umjesto da svrgne druge sile kako bi se uspostavila, narod što ga ona tako predstavlja mora nastati na prethodno nenastanjenom području te postupno i mirno uzrasti. Prema tome, ona ne može nastati među zbijenim i sukobljenim narodnostima Staroga svijeta — onoga uzburkanog mora ‘pukova, i mnoštava, i naroda, i jezika’. Mora se tražiti na Zapadnom kontinentu.“

„Koji se narod Novoga svijeta 1798. uzdizao na vlast, pružajući obećanje snage i veličine te privlačeći pozornost svijeta? Primjena simbola ne dopušta nikakvu dvojbu. Jedan narod, i samo jedan, odgovara obilježjima ovoga proročanstva; ono nepogrešivo upućuje na Sjedinjene Američke Države.” The Great Controversy, 441.

Posljednja rečenica u odlomku koji razmatramo upotrijebljena je kako bi se sugeriralo da „romanizam u Starome svijetu i otpali protestantizam u Novome” poistovjećuje „romanizam Staroga svijeta” s papinstvom tijekom mračnoga srednjeg vijeka, a Sjedinjene Američke Države (otpali protestantizam) s modernim Rimom, predstavljenim izrazom „otpali protestantizam u Novome”. „Staro” se definira kao prošla povijest, a „Novo” kao moderna ili sadašnja povijest. Takva primjena izvrće ustaljeno razumijevanje sestre White i kršćanstva i Staroga i Novoga svijeta.

Oni koji tu rečenicu primjenjuju u okvirima prošle i buduće povijesti, pripisuju izrazu „privatno tumačenje” značenje koje je u izravnoj suprotnosti s namjeravanim smislom sestre White. Tvrdnja glasi da „Stari svijet” predstavlja prošlu povijest, a „Novi” predstavlja modernu ili sadašnju povijest (Novi).

Ulomak kaže: „progonit će”. Rimski katolicizam i otpali protestantizam „progonit će na sličan način one koji poštuju sve božanske propise”. Stari svijet u tom je ulomku Europa, a Novi svijet Amerika. Sestra White naučava da se cijeli svijet treba suočiti s kušnjom nedjeljnoga zakona te da će rimski katolicizam predvoditi progone u Europi, a otpali protestantizam predvoditi progone u Americi. Amerika i Europa ono su što se definira kao „kršćanstvo”. I rimski katolicizam i otpali protestantizam „progonit će na sličan način one koji poštuju sve božanske propise”.

„Progonit će” označava buduće djelovanje obiju sila, i gramatički je nemoguće tvrditi da je romanizam Staroga svijeta papinska sila mračnoga srednjeg vijeka. Progonstvo koje provode obje sile izraženo je u budućem vremenu. Značenje toga izraza jest „progonit će”, a ono znači slijediti ili goniti nešto s nakanom da se to postigne ili dosegne. To podrazumijeva buduće djelovanje u kojem je pojedinac ili skupina predana aktivnom nastojanju oko ostvarenja cilja ili svrhe.

Izraz se može primijeniti u različitim kontekstima: „Ona će nastojati izgraditi karijeru u medicini”, što znači da planira raditi na tome da postane medicinska stručnjakinja. „On će steći diplomu iz inženjerstva”, što pokazuje da namjerava studirati inženjerstvo na visokoškolskoj ustanovi. „Tim će nastaviti rad na projektu do dovršetka”, što sugerira da će tim nastaviti raditi na projektu dok ne bude završen. „Oni će pokrenuti pravni postupak protiv tvrtke”, što znači da namjeravaju poduzeti pravne korake kako bi riješili pritužbu ili zatražili pravdu. Općenito, izraz „will pursue” podrazumijeva odlučnost, predanost i jasnu namjeru da se u budućnosti postigne određeni cilj ili ishod.

Privatno tumačenje koje se koristi kako bi se poučavalo da je romanizam Staroga svijeta stvar prošle povijesti, potom se koristi kao oslonac za podupiranje pogrešne primjene trostruke primjene proročanstva. Tvrdi se da trostruka primjena Rima predstavlja poganski Rim, nakon kojega slijedi papinski Rim, a zatim Sjedinjene Američke Države kao treći od triju Rimova. Vrlo slična pogrešna primjena bila je upotrijebljena ubrzo nakon 11. rujna 2001., kada se jedna skupina odvojila od pokreta zbog knjige proroka Joela.

Spor je tada započeo na jednom taborovanju u Kanadi, gdje je trostruka primjena triju jao bila ugrađena u knjigu proroka Joela kako bi se naučavalo da je islam iz trećega jao narod koji je došao protiv zemlje u šestom retku prvoga poglavlja. Taj je narod papinski Rim, ali uvedeno je privatno tumačenje koje je tvrdilo da je taj narod islam. Trostruka primjena triju jao uspostavila je islam kao silu 11. rujna 2001., a novo privatno tumačenje ustrajavalo je na tome da je papinska sila iz prvoga poglavlja Joela zapravo islam. Privatno tumačenje koje je odbacivalo ispravno poistovjećenje papinske sile u knjizi proroka Joela bilo je poduprto pogrešnom primjenom triju jao. Sada se uvodi privatno tumačenje koje, ostavljajući po strani papinsku silu, na njezino mjesto postavlja Sjedinjene Države.

Što je bilo, to će opet biti; i što se činilo, opet će se činiti; i nema ništa novo pod suncem. Ima li išta za što bi se moglo reći: Gle, ovo je novo? Već je davno bilo u vjekovima koji su bili prije nas. Propovjednik 1:9, 10.

Polemike posljednjih dana uključuju ponavljanje starih prijevora, a jedanaesto poglavlje Daniela sadrži spor oko toga što je Uriah Smith nametnuo svoje privatno tumačenje simbolu kralja sjevera. Čineći to, proizveo je razumijevanje jedanaestog poglavlja Daniela koje je donosilo samo tamu. U ovim posljednjim danima prijevori koji se ponavljaju osobito razotkrivaju plod primjene privatnih tumačenja na utvrđenu istinu. To je ono što je Smith učinio u svojoj knjizi Daniel and the Revelation. To je ono što je učinjeno u prijevoru oko knjige o Joelu, i to je ista dinamika koja se primjenjuje kada se, na temelju jednog odlomka iz The Great Controversy, zaobilazi definicija unutar svijeta i unutar spisa Ellen White o tome što „kršćanstvo” predstavlja, zajedno s odbacivanjem osnovnih gramatičkih pravila koja pokazuju da izraz „will pursue” označuje budući događaj. S tog polazišta, manjkav pojam da je „Stari svijet” povijest papinske sile od 538. do 1798. zatim se koristi kako bi se raspravljalo protiv utvrđenog razumijevanja definicije trostruke primjene proročanstva.

„Sve što je Bog u proročkoj povijesti odredio da se ispuni u prošlosti, ispunilo se, a sve što tek treba doći u svojem će se redosljedu zbiti. Daniel, Božji prorok, stoji na svojem mjestu. Ivan stoji na svojem mjestu. U Otkrivenju Lav iz Judina plemena otvorio je učenicima proroštva knjigu proroka Daniela, te tako Daniel stoji na svojem mjestu. On nosi svoje svjedočanstvo, ono što mu je Gospodin otkrio u viđenju o velikim i svečanim događajima koje moramo poznavati dok stojimo na samom pragu njihova ispunjenja.”

„U povijesti i proroštvu Božja Riječ prikazuje dugotrajni sukob između istine i zablude. Taj sukob još uvijek traje. Ono što je bilo, ponovit će se. Stari će se prijevori obnoviti, a nove će se teorije neprestano pojavljivati. Ali Božji narod, koji je svojim vjerovanjem i ispunjenjem proroštva odigrao ulogu u objavljivanju poruka prvoga, drugoga i trećega anđela, zna gdje

stoji. Oni imaju iskustvo koje je dragocjenije od čistoga zlata. Oni trebaju stajati čvrsto kao stijena, držeći početak svojega pouzdanja postojanim do kraja.” Selected Messages, knjiga 2, 109.

Lako se može pokazati da sestra White Pavlov „početak njihova pouzdanja” poistovjećuje s temeljnim istinama adventizma. Mileriti su učili da su razbojnici tvoga naroda papinska sila, a od 1989. nadalje pokret sto četrdeset i četiri tisuće opetovano je prepoznavao isto razumijevanje toga simbola kao i Mileriti. Sada postoji „nova teorija” o tome tko su razbojnici tvoga naroda, i ona je oživjela staru raspravu u tom smislu što se koristi pogrešnim poistovjećenjem ustaljenoga proročkog simbola kako bi se izgradio proročki model podignut na pijesku. Bilo da je riječ o Smithovu privatnom tumačenju, ili o pogrešnoj primjeni naroda u prvom poglavlju Joela, ili o poistovjećenju Sjedinjenih Država s modernim Rimom; sve tri zablude napadaju ispravno razumijevanje papinskog Rima u posljednjim danima, i čineći to napadaju simbol koji uspostavlja proročko viđenje koje određuje hoće li Božji narod propasti ili živjeti.

U budućnosti će romanizam u Europi i otpadnički protestantizam u Amerikama „progoniti” one koji drže subotu, kao što se to činilo tijekom sveukupne svete povijesti.

„Bog će probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njih će ući krivovjerja koja će ih prosijati, odvajajući kukolj od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju njegovoj riječi da se probude iz sna. Došla je dragocjena svjetlost, prikladna za ovo vrijeme. To je biblijska istina, koja pokazuje pogibli što su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala navesti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najozbiljnije ispitivanje stajališta kojih se držimo. Bog želi da se svi vidovi i sva stajališta istine temeljito i ustrajno istražuju, uz molitvu i post. Vjernici ne smiju počivati na pretpostavkama i nejasno određenim predodžbama o tome što čini istinu.“ Gospel Workers, 299.

Nastavit ćemo ove misli u sljedećem članku.